

PÉNZÜGYI SEGÉDLET

2026.

I. Általános forgalmi adó

I/A. Általános szabályok

Az a **közfoglalkoztató**, aki terméket állít elő (pl.: mezőgazdasági termelést, állattartási tevékenységet végez, térkövet, betonelemet gyárt), és ennek produktumát értékesíti, szolgáltatást nyújt, vagy egyéb adóköteles bevétele keletkezik (**a továbbiakban: adóköteles bevétel**), és a naptári évet megelőző évben **ténylegesen**, illetve a naptári évben az **éves tervezett árbevétele meghaladja** az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban Áfa tv.) 188. §. (2) bekezdésében meghatározott felső értékhatárt, azaz **a 18 millió forintot, automatikusan adóalannyá válik.**

Fentiek alapján a közfoglalkoztató, akinek adóköteles tevékenységből származó valamennyi bevétele éves szinten meghaladja a 18 millió forintot, az értékhatár elérésének napjától automatikusan alanya lesz a törvénynek, ami azt jelenti, hogy a közvetlenül az árbevétel megszerzéséhez kapcsolódó támogatási elemek esetében nem igényelhet áfával növelt támogatást.

Az alanyi adómentesség az adóév (tárgy naptári év) végéig választható (Áfa tv. 190. §). Az adóév elteltével ismét lehet élni a választás jogával, de az alanyi adómentesség újbóli választását nem kell bejelenteni a Nemzeti Adó- és Vámhivatalhoz (a továbbiakban: NAV), csak a változtatást.

Az alanyi adómentesség a választására jogosító összeghatár túllépésével megszűnik (Áfa tv. 191. § (1) bekezdés c) pont), ezt az értékhatár elérését követő 15 napon belül a NAV-hoz be kell jelenteni (Áfa tv. 192. § (2) bekezdés, az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló 465/2017. (XII. 28.) Korm. rendelet 16. § (3) bekezdés).

Az alanyi adómentesség, ha az az értékhatár túllépése miatt szűnt meg, a megszűnést követő második adóév végéig nem választható (Áfa tv. 191. § (3) bekezdés).

Adófizetési kötelezettség

Ha a közfoglalkoztatónak a termék, vagy szolgáltatás előállítása során a beszerzéseknél **áfalevonási joga keletkezett, akkor áfafizetési kötelezettsége is van, függetlenül attól, hogy a termékértékesítés** vagy szolgáltatásnyújtás ellenérték fejében történik-e.

Adólevonási jog: abban a mértékben, amilyen mértékben az adóalany a terméket, szolgáltatást adóköteles termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja, jogosult arra, hogy az általa fizetendő adóból levonja azt az adót, amelyet a termék beszerzéséhez, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan egy másik adóalany rá áthárított.

A termék ingyenes átadása

A termék vagy szolgáltatás másik adóalany részére történő ingyenes átadása is értékesítésnek minősül, vagyis adófizetési kötelezettséget generál, emiatt az ingyenes átadás tárgyát képező termék/szolgáltatás előállítása érdekében felmerülő költségszámlák áfa tartalma is levonható. A termék ingyenes átadásakor az adó alapja a termék teljesítéskor megállapított beszerzési ára, vagy pedig a teljesítéskor megállapított előállítási értéke.

Térítésmentes szolgáltatásnyújtás esetén a fizetendő adó alapja az a pénzben kifejezett összeg, amely a szolgáltatás nyújtójánál a teljesítés érdekében kiadásként felmerül.

Termék ingyenes átadása és térítésmentes szolgáltatás nyújtása esetén az áfafizetési kötelezettség az átadót terheli.

Az adólevonási jogát nem érvényesítő kedvezményezett sem veszíti el az áfa összegét, mert az Áfa tv. 153/A. § alapján az adólevonási jog két éven belül bármelyik áfa-bevallásban, két éven túl, de elévülési időn belül önellenőrzéssel utólag is érvényesíthető.

Saját rezsiz beruházás

Saját előállítású új tárgyi eszközök üzembehelyezése/aktiválása esetén áfafizetési kötelezettség keletkezik.

Az adó alapja az eszköz beszerzési ára, ennek hiánya esetén a teljesítéskor megállapított előállítási értéke.

Például a közfoglalkoztató állattartáshoz szükséges ketrecekkel állít elő, és az **új eszköznek minősül és egy éven túl szolgálja a szervezet tevékenységét**, akkor új előállítású tárgyi eszközként áfafizetési kötelezettség keletkezik utána.

Segítség a saját rezsiz beruházáshoz:

Ellenérték fejében történő termékértékesítésként kell kezelni az olyan ügyleteket is, amikor az adóalany a saját teljesítményével állít elő új tárgyi eszközt. Ezeknél az ügyleteknél a következő szabályokat kell alkalmazni az adófizetési kötelezettség meghatározáshoz:

Az Áfa tv. 11. § (2) bekezdés a) alpontja szerint ellenérték fejében teljesített termékértékesítés az adóalany vállalkozásán belül végzett saját beruházása, ha ennek eredményeként tárgyi eszközt állít elő. Tárgyi eszköznek az Áfa tv. 259. § 21. pontja szerint az ingatlan, valamint olyan ingó termék minősül, amely vállalkozáson belüli rendeltetésszerű használatot feltételezve, **legalább 1 évet meghaladó időtartamban szolgálja a gazdasági tevékenység folytatását.**

Saját vállalkozásban megvalósított beruházásnak minősül az Áfa tv. szerint a tárgyi eszköz létesítése saját előállítás útján. A saját előállítás azt jelenti, hogy a beruházó maga is közreműködik, tehát az új eszköz létesítésével kapcsolatosan saját teljesítményértéket – a vonatkozó számviteli előírások szerint – számol el. Amennyiben megállapítható egy beruházásról, hogy az valóban „saját rezsiz” beruházásnak tekinthető, az azt jelenti, hogy az üzembe helyezés időpontjában áfa-fizetési kötelezettsége keletkezik, ahol az adó alapja – az Áfa tv. 68. §-ának rendelkezése értelmében – az előállításiérték.

Az Áfa tv. 134. §-a alapján a „saját rezsiz” beruházás keretében előállított tárgyi eszköz megvalósítása esetén, az adóalanyt megilleti, az előállításhoz felhasznált termékeket, igénybe vett szolgáltatásokat terhelő előzetesen felszámított adó levonásának a joga akkor is, ha az előállított eszköz vonatkozásában részben, vagy egészben nem illelné meg. Ebben az esetben az adólevonás jogával az adóalany csak az eszköz rendeltetésszerű használatbavételének (üzembe helyezés) időpontjában élhet.

Amennyiben az adóalany az adólevonás jogával teljes egészében élhet, akkor a beruházás folyamatában keletkező, előzetesen felszámított, levonható adót már a beruházás megvalósítása közben folyamatosan levonásba helyezheti.

Adóalanyság kezelése a KTK rendszerben

1. Az a közfoglalkoztató, akinek az adószáma 9. számjegye (az áfa jellegét mutató áfa kód) 2-es, vagyis az általános szabályok szerint adózó adóalany, és a tervezett közfoglalkoztatási programja során adóköteles árbevétele keletkezik, a Kérelem nyilatkozati részének kitöltésekor, **NEM VÁLASZTHATJA a „Kijelentem, hogy áfalevonási joggal: Rendelkezem, de nem érvényesítem” lehetőséget.** Ebben az esetben a KTK program automatikusan „0” áfára fog beállni.

2. Folyamatban lévő támogatás esetén, amennyiben a közfoglalkoztató adóköteles bevétele 2025. évben meghaladja a 18 millió forintot, a járási hivatal a 2026. évi elszámolásoknál a bevételhez kapcsolódó költségek esetén (termékértékesítés, szolgáltatásnyújtáshoz, saját előállításához kapcsolódó közvetlen költségek tekintetében) a támogatási összeget nettó módon (áfa nélkül) fizeti ki.
3. 2026. évi előzetesen benyújtott kérelmek esetén, amennyiben a közfoglalkoztató 2025. évi tényleges adóköteles bevétele meghaladja a 18 millió forintot (minden programját és egyéb bevételeit együttesen figyelembe véve), a járási hivatal a 2026. és 2027. évi támogatási összeget nettó módon (áfa nélkül) állapítja meg. Ha a tényleges 2025. évi együttes árbevétel nem, de a tervezett együttes árbevétel meghaladja a felső határt, az előzőekben leírt módon kell eljárni.
4. Amennyiben a közfoglalkoztató adóköteles bevétele nem haladja meg a 18 millió forintot, de év közben az együttes bevétele meghaladja azt, hatósági szerződés módosítására lesz szükség. A módosítást az értékhatár túllépését követő elszámoláskor kell először alkalmazni.
5. Azoknál a közfoglalkoztatási programoknál, amelyek termékértékesítéshez vagy szolgáltatásnyújtáshoz, illetve saját rezsiz beruházáshoz kapcsolódnak; az ezekhez közvetlenül kapcsolódó költségek a nettó támogatási körbe tartoznak.
6. A KTK rendszerben azokat a tételeket, amelyekre igaz, hogy adóköteles bevételek megszerzéséhez kapcsolódnak a 27%-os áfáról 0% áfára kell visszaállítani, vagyis a KTK-ban a felhalmozási célú és működési célú költségek tekintetében eltérő áfa kulcsok lesznek. Azoknál a programelemeknél, ahol a közfoglalkoztatás során nem állítanak elő terméket, nem végeznek szolgáltatást, vagyis a tevékenységből nem származik árbevétel, ott minden támogatási elemet áfásan kell szerepeltetni.
7. Tehát az áfakörös közfoglalkoztatók esetén a betervezett költségeket külön-külön vizsgálni kell abból a szempontból, hogy közvetlenül az árbevétel szerzéséhez kapcsolódnak, vagy sem. Nem helyes az az eljárás, hogy az áfakörös közfoglalkoztatónak minden támogatást nettó módon számítunk.

I/B. Fordított adózás

Fordított adózás esetén, amennyiben a közfoglalkoztató alanya az áfa törvénynek, (pl.: engedélyköteles építőipari beruházásnál, gabonaféléknél) a támogatási összegnek nem része az adó.

Az Áfa tv. 142. §-ában foglalt termékek értékesítése és szolgáltatások nyújtása esetén az értékesítő vagy szolgáltatásnyújtó adóalany a fordított adózás szabályai alapján az adóalany vevő felé adótartalom nélküli számlát köteles kiállítani. A vevő az Áfa tv. 60. § (1) bekezdése szerinti időszakra vonatkozó áfabevallásában a fordított áfas termék vagy szolgáltatás értékét mind a fizetendő, mind a levonható adó táblájában azonos adóalappal és hozzá tartozó áfa értékkel szerepeltetheti, amennyiben ehhez kapcsolódóan levonásra jogosult.

Fordított adózás esetén előlegfizetésnél sem az előleget fizető félnek, sem az azt átvevőnek nem keletkezik adófizetési kötelezettsége, az előlegről kiállított számlán tehát nem kell áfát felszámítani.

Magyarázat az áfabevallási „Útmutatóból”:

29. sor: Itt kell a belföldön nyilvántartásba vett adóalanynak szerepeltetnie azt az adóösszeget, amelyet a fordított adózás szabályai szerint - adófizetésre kötelezett vevőként - megfizetni köteles. Adóalanytól történő beszerzés, szolgáltatás igénybevétele esetén az adó fizetésére a fordított adózás szabályai alapján, a belföldön bejegyzett adóalany vevő kötelezett (ezt szerepelteti ebben a sorban), aki ha adólevonási joggal rendelkezik, akkor az ezen a jogcímen fizetendő adóként bevallott összeget legkorábban az ugyanazon adó-megállapítási időszakban levonható adóként is szerepeltetheti a bevallás 66. sorában. Az Áfa tv. 142. §-ában foglalt termékek értékesítése és szolgáltatások nyújtása esetén az értékesítő vagy szolgáltatásnyújtó adóalany a fordított adózás szabályai alapján az adóalany vevő felé adótartalom nélkül történő értékesítés ellenértékét a 04. sorban szerepelteti.

A 29. sorban szereplő összegből részletező adatot kell szolgáltatni a bevallás 51-54. és 101. soraiban.

A nem adóalanytól történő felvásárlásról ebben a sorban nem szerepelhet adat, hiszen ez esetben fordított adózás alkalmazásával számított fizetendő adó (és így később levonható adó) nem keletkezik!

Amennyiben a közfoglalkoztató nem alanya az áfa törvénynek, vagyis nincs és nem is várható 12 millió forintot meghaladó árbevétele, fordított adózás esetén a támogatási összeget bruttó módon áfával növelt értékben kell megállapítani.

Felhívjuk a figyelmet, hogy a gabonafélék a fordított adózás hatálya alá esnek.

6/A. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez

A 142. § (1) bekezdés i) pontjának alkalmazása alá tartozó termékek

Sor-szám	Megnevezés	Vtsz.
1.	Kukorica	1005
2.	Búza és kétszeres	1001
3.	Árpa	1003
4.	Rozs	1002
5.	Zab	1004
6.	Triticale	1008 90 10
7.	Napraforgó-mag, törve is	1206 00
8.	Repce- vagy olajrepcemag, törve is	1205
9.	Szójabab, törve is	1201

Felhívjuk a figyelmet, hogy a 2007. évi CXXVII. törvény 3. számú mellékletének I. része tartalmazza azokat a termékeket, amelyek esetében az adó mértéke az adó alapjának 5%-a.

I/C. Számla kibocsátási kötelezettség általános szabályai (Áfa tv.)

1. 159. § (1) Az adóalany köteles – ha e törvény másként nem rendelkezik – a 2. § a) pontja szerinti termékértékesítéséről, szolgáltatásnyújtásáról a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője részére, **ha az az adóalanytól eltérő más személy vagy szervezet, számla kibocsátásáról gondoskodni.**

(2) Az (1) bekezdés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül az adóalany köteles számla kibocsátásáról gondoskodni abban az esetben is, ha

a) részére egy másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy előleget fizet;

b) részére az *a)* pont alá nem tartozó személy, szervezet előleget fizet, és

ba) az előleg összege eléri vagy meghaladja a 900 000 forintnak megfelelő pénzüsszeget, illetőleg

bb) egyéb, a *ba)* alpont alá nem tartozó esetekben pedig kéri a számla kibocsátását;

2. 163. § (1) Az adóalany a számla kibocsátásáról legkésőbb

a) a teljesítésig,

b) előleg fizetése esetében a fizetendő adó megállapításáig, de legfeljebb az attól számított ésszerű időn belül köteles gondoskodni.

(2) Az (1) bekezdésben említett ésszerű idő

a) a 89. § szerinti termékértékesítés vagy olyan szolgáltatásnyújtás esetén, amely után az adót a HÉA-irányelv 196. cikkének tartalmában megfelelő tagállami szabályozás alapján a szolgáltatást igénybevevő fizeti, a teljesítés hónapját követő hónap 15. napján belüli,

b) az *a)* pont alá nem tartozó, valamint a kezelőszemélyzet nélküli automata berendezés útján teljesített termékértékesítéstől, szolgáltatásnyújtástól eltérő olyan esetekben, ahol az ellenértéket az (1) bekezdés *a)* pontjában, illetve a 164. § (1) bekezdés *a)* pontjában említett időpontig, előleg fizetése esetén a fizetendő adó megállapításáig megtérítik, haladéktalan,

c) egyéb, a *b)* pont alá nem tartozó olyan esetben, amelyben a számla áthárított adót tartalmaz, vagy annak áthárított adót kellene tartalmaznia, 8 napon belüli számlakibocsátási kötelezettséget jelent.

3. Ha az adóalany azonos, vagyis az eladó és a vevő azonos adószámmal rendelkezik (önkormányzat és különböző telephelyek, raktárak) az egymás közötti termékátadásról, szolgáltatásnyújtásról belső bizonylatot kell kiállítani mennyiségben és értékben.

A KTK rendszerben a termék átadást bevételként kérjük szerepeltetni, ezért a „megtakarítás” sorokat írásvédetté tettük.

I/D. Csereügylet (barter)

Figyelembe kell venni a felek áfa választását, értékegyeztetéssel, azonos összegű számlát kell kibocsájtani, a számláknak azonos teljesítési és kiállítási dátummal kell rendelkeznie, különben előlegnek minősül az átadás!

66. § (1) Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében, ha az ellenérték nem pénzben kifejezett, és megtérítése sem pénzzel, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel, többcélú utalvánnyal vagy pénzhelyettesítő eszközzel történik, hanem termék értékesítésével, szolgáltatás nyújtásával, mindkét ügyletet önállóan kell figyelembe venni azzal, hogy az egyik a másiknak az ellenértéke.

(2) Az adó alapját pénzben kifejezve, a termék, szolgáltatás szokásos piaci árán kell megállapítani.

II. Készletnyilvántartási kötelezettség

A közfoglalkoztatási programok keretében előállított (árúk, eszközök, termények, termékek, élő állatok) összes produktum esetén a közfoglalkoztatónak **folyamatos nyilvántartást** kell vezetnie **menyiségben és értékben** egyaránt. A részletező nyilvántartásra az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Áhsz.) 14. mellékletének X. „A készletek nyilvántartása” pontjában meghatározottak az irányadók.

III. Házi pénztár

Amennyiben a közfoglalkoztató a közfoglalkoztatási támogatás elkülönített számlájához (elkülönített számla nyitása kötelező) kapcsolódóan készpénz forgalma is van, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) előírásainak megfelelően **házi pénztári nyilvántartást** köteles vezetni. A pénzforgalom lebonyolításának rendjét **pénzkezelési szabályzatban** kell rögzíteni.

Az Sztv. 14. § (8) bekezdése értelmében a pénzkezelési szabályzatban rendelkezni kell legalább a pénzforgalom (készpénzben, illetve bankszámlán történő) lebonyolításának rendjéről, a pénzkezelés személyi és tárgyi feltételeiről, felelősségi szabályairól, a készpénzben és a bankszámlán tartott pénzeszközök közötti forgalomról, a készpénzállományt érintő pénzmozgások jogcímeiről és eljárási rendjéről, a napi készpénz záró állomány maximális mértékéről, a készpénzállomány ellenőrzésekor követendő eljárásról, az ellenőrzés gyakoriságáról, a pénzzárlás feltételeiről, a pénzkezeléssel kapcsolatos bizonylatok rendjéről és a pénzforgalommal kapcsolatos nyilvántartási szabályokról.

- Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény hatálya alá tartozó gazdálkodó esetében figyelemmel kell lenni az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ávr.) 148. § (3) bekezdés előírására is.
- A készpénzforgalom nyilvántartásakor a bevételi és kiadási tételeket időrendben és tételesen kell szerepeltetni.
- A pénztár napi záró állományának maximális összegét a pénzkezelési szabályzatban rögzíteni kell, annak dokumentálásakor pedig címletjegyzéket kell kiállítani.
- A házipénztár maximális összegének megállapításakor figyelemmel kell lenni az Ávr. 148. § (3) bekezdés a) pontjára is, ha a közfoglalkoztatásban résztvevők bérét, vagy munkába járáshoz kapcsolódó közlekedési költségtérítését készpénzben fizeti ki a közfoglalkoztató.
- A maximális összeget meghaladó záróegyenleg esetén a többletbevételt az elkülönített közfoglalkoztatási bankszámlára kell befizetni.

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 114. § (2) bekezdése alapján a pénzforgalmi számla nyitására kötelezett adózó köteles a pénzeszközeit pénzforgalmi számlán bonyolítani, kivéve azt az összeget, amely a készpénzben teljesíthető fizetések céljára szolgál. Így azokat a **pénzeszközöket**, amelyek a **készpénzes fizetések céljából nem szükségesek, kötelező pénzforgalmi számlán tartani**.

A közfoglalkoztatónál az indokolatlanul nagy összegű házipénztárban tartott készpénz állomány, valamint a pénzkezelési szabályzatában leírtak be nem tartása mulasztási bírság kiszabásához vezethet.

Az Art. fenti rendelkezésének megsértése esetén az adóhatóság az Art. 220. § (1) bekezdése alapján jogosult a társasággal szemben mulasztási bírságot kiszabni. Ha az adózó a pénzkezelési szabályzatában foglaltaktól eltérően jár el, úgy az adóhatóság az Art. 227/A. § (1) bekezdése

alapján mulasztási bírságot alkalmazhat. Az Art. 227/A. § (1) bekezdése kimondja, hogy az adózó az általános bírságszabály szerint szankcionálható, ha a Számviteli törvény alapján összeállítandó szabályzataiban foglaltaktól eltérően jár el.

IV. Pénzügyi és számviteli fogalmak

IV/A. Bekerülési érték (beszerzési, előállítási) az eszköz megszerzése, létesítése, üzembe helyezése érdekében az üzembe helyezésig, a raktárba történő beszállításig felmerült, az eszközhöz egyedileg hozzákapcsolható tételek együttes összege

Tartalma beszerzés esetén:

- számla szerinti áfa nélküli vételár,
- szállítási, rakodási költségek,
- alapozási, szerelési, üzembe helyezési költségek,
- a beszerzéssel kapcsolatos közvetítői költségek, bizományi díjak,
- a vámköltségek (vám, vámpótlék, vámkezelési díj),
- a beszerzéshez kapcsolódó adók (fogyasztási adó, jövedéki adók),
- az üzleti partnernek fizetett felár,
- illetékek,
- az előzetesen felszámított, de le nem vonható Áfa (az Áhsz. hatálya alá nem tartozó közfoglalkoztatók esetén),
- hatósági, igazgatási és szolgáltatási díjak (környezetvédelmi termékdíj, szakértői díjak),
- az eszköz beszerzéséhez igénybe vett hitel, kölcsön rendelkezésre tartási jutaléka, folyósítási jutaléka, kezelési költsége, bankgarancia díja, az üzembe helyezésig, raktárba kerülésig felmerült kamata, a hitelszerződés közjegyzői hitelesítési díja,
- beruházásoknál az üzembe helyezésig felmerült biztosítási díj.

Csökkenti a bekerülési értéket a kapott engedmény, a beruházásra adott előleg után kapott kamat és a próbaüzem során előállított termék értéke.

Nem része a beszerzési árnak:

- az előzetesen felszámított levonható Áfa (az Áhsz. hatálya alá tartozók esetében a le nem vonható Áfa sem része a bekerülési értéknek),
- az ellenérték arányában megosztott, előzetesen felszámított Áfa le nem vonható hányada,
- az utólag kapott engedmény.

IV/B. Előállítási költség (közvetlen önköltség): azok a ráfordítások, amelyek az eszköz előállítása, üzembe helyezése során közvetlenül felmerültek és az előállított eszközhöz egyedileg hozzá rendelhetők, vagyis a termék (eszköz) és szolgáltatás közvetlen önköltsége.

Tartalma eszköz előállítás esetén – mindazok a költségek, amelyek

- az eszköz előállítása, üzembe helyezése, bővítése, rendeltetésének megváltoztatása, átalakítása, felújítása során közvetlenül felmerültek,
- az előállítással bizonyíthatóan szoros kapcsolatban álltak (már év közben elszámolhatók),
- megfelelő mutatók, jellemzők segítségével elszámolhatók (ezek általában év végén felosztással kerülnek az előállítási költségek közé).

Tartalma szolgáltatásnyújtás, teljesítés esetén – mindazok a költségek, amelyek

- a szolgáltatásvégzés, teljesítés (nyújtás) során közvetlenül felmerültek,
- e tevékenységgel szoros kapcsolatban álltak,
- megfelelő mutatók, jellemzők segítségével elszámolhatók (ezek általában év végén felosztással kerülnek az előállítási költségek közé).

Nem képezheti az előállítási költség részét:

- az értékesítés és forgalmazás költségei, még akkor sem, ha azok a termékhez egyedileg hozzárendelhetők,
- az igazgatási és az egyéb általános költségek.

IV/C. Önköltségszámítás: az a tevékenység, amellyel a termék, szolgáltatás, kalkulációs egység előállítási költségét megállapítjuk.

Önköltségszámítási séma:

1. Közvetlen anyagköltség
2. Közvetlen bérköltség
3. Közvetlen bérek járuléka
4. Egyéb közvetlen költség
5. Közvetlen önköltség (1 + 2 + 3 + 4)
6. Közvetlenül el nem számolt üzemi általános költség
7. Szűkített önköltség (5+6)
8. Értékesítés, igazgatás és egyéb általános költség
9. Teljes önköltség (7+8)

Közvetlen anyagköltség: felhasznált nyers- és alapanyagok, fűtőanyag és energia, ha mérhető, a vásárolt félkész termékek és alkatrészek, tovább felhasznált saját termelésű félkész termékek.

Az Áfa tv. 125.§. szerint az üzemanyagok áfája is levonható, ha az értékesítésre kerülő termék/szolgáltatás önköltségi árának a része.

Egyéb közvetlen költségként számolhatók el a termelő berendezések működtetésének és üzemeltetésének költségei.

Például a termelő berendezések energiaköltségei, a közvetlen anyagköltségként el nem számolt üzemanyag, gáz, víz stb. A gépkezelők és gépkiszolgálók közvetlen munkabéreként el nem számolt munkabére, a termelő berendezések üzemeltetésével kapcsolatos segédanyagok és fogyóeszközök értéke, a termelő berendezések fenntartásának költségei.

Nem lehet része azoknak a tárgyi eszközöknek a működtetési és fenntartási költségei, amelyek az üzem egészét szolgálják, és így azok költségei nincsenek okozati kapcsolatban a kalkulációs egység mennyiségével és/vagy összetételével.

Amennyiben a termék vagy a szolgáltatás önköltségi ára magasabb, mint a piaci átlagár, akkor az önköltségszámítási szabályzatban rögzíteni kell, hogy a termék vagy a szolgáltatás értékesítése esetén az önköltségi ár helyett a piaci átlagárat kell alkalmazni. Hiszen a közfoglalkoztatásban előállított terméknek vagy szolgáltatásnak nem lehet piacélénkítő vagy rontó hatása.

IV/D. Számviteli bizonylat

Az Sztv. 166. § (1) bekezdése szerint: Számviteli bizonylat minden olyan a **gazdálkodó által kiállított**, készített, illetve a gazdálkodóval üzleti vagy egyéb kapcsolatban álló természetes személy vagy más gazdálkodó által kiállított, készített okmány (számla, szerződés,

megállapodás, kimutatás, hitelintézeti bizonylat, bankkivonat, jogszabályi rendelkezés, **egyéb ilyennek minősíthető irat**) - függetlenül annak nyomdai vagy egyéb előállítási módjától -, **amely a gazdasági esemény számviteli elszámolását (nyilvántartását) támasztja alá.**

Az Áhsz. 52. §-a értelmében a költségvetési számvitelben és a pénzügyi számvitelben a bizonylati elvre és a bizonylati fegyelemre, a számviteli bizonylatokra, a szigorú számadási kötelezettségre és a bizonylatok megőrzésére egyaránt az Sztv. 165. § (1), (2) és (4) bekezdését, valamint a 166-169. §-át kell alkalmazni.

Tehát a közfoglalkoztatónak a könyvelése során, az elszámolásai és a záróbeszámolója benyújtásakor a **számlákon kívül** minden olyan egyéb számviteli irattal/dokumentációval rendelkeznie kell (pl.: szerződés, teljesítésigazolás, szállítólevél, fuvar/menetlevél, átadás-átvételi jegyzőkönyvek, áfa/készlet/tárgyieszköz analitikus nyilvántartások, leltárak, főkönyvi kártyák, főkönyvi kivonat, bankkivonat, közfoglalkoztatóval kötött szerződések), mely az általa könyvelt, elszámolásában és záróbeszámolójában szereplő összegek elszámolásának/teljesítésének a megtörténtét igazolja/alátámasztja.

A számviteli bizonylatokat a Belügyminisztérium, a vármegyei kormányhivatal, illetve a járási hivatal ellenőrei az általuk lefolytatott vizsgálatok során kérhetik, azok rendelkezésre bocsátása a közfoglalkoztató részéről kötelező.

Az Sztv. 169. § (1) és (2) bekezdései szerint a közfoglalkoztató a fent említett könyvelési bizonylatait 8 évig köteles megőrizni.

V. Közbeszerzési értékhatárok a 2026. évben

A szolgáltatások és eszközök beszerzésére a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény rendelkezései az irányadók. A közbeszerzési értékhatár mindenkor mértékét a Magyarország tárgyévi központi költségvetéséről szóló törvény szabályozza.

VI. Mértékegységek használata a program során

Törekedni kell az egyes programok során arra, hogy a számlán és az elszámolólapon szereplő mennyiségi egység szerepeltetése azonos legyen a tervezéskor meghatározott és elfogadott mennyiségi egységgel (pl.: db, l, kg, t, q, m³, egység - szolgáltatás igénybevétele). Továbbá a számlában feltüntetett (elszámolni kívánt) mennyiségek kerüljenek rögzítésre a benyújtott elszámoló lapon a pontosabb és nyomonkövethetőbb ellenőrizhetőség végett.

Pénzügyi könyvelések, elszámolások, események során javasolt a „*Szabályszerűségi pénzügyi ellenőrzés helyi önkormányzatokra, nemzetiségi önkormányzatokra, társulásokra, térségi fejlesztési tanácsokra és az általuk irányított költségvetési szervekre módszertana*” figyelembevétele is. Az ajánlott módszertan megtalálható a https://allamhaztartas.kormany.hu/akadalymentes/download/3/e5/42000/a_szabalyyszerusegi_penzugvi_ellenorzes_2018.pdf linken.

Budapest, 2025. augusztus

Közfoglalkoztatási Helyettes Államtitkárság

